

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankih ob torkih, četrtkih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno mesec . . . 30, izven Avstrije f. 40
za tri mesece . . . 80
za pol leta . . . 150
za leto . . . 300
Na naročbe brez priložne naročilnice se
ne jemlje ozir.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 20 avt.,
izven Trsta po 25 avt. Sobotno večerno
izdanje v Trstu 40 avt., izven Trsta 50 avt.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglaš se račun po tarifi v petru; za
ustroje z debilimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslane, osmetnice in javnozhalne, da-
maši oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništva:
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovano se ne
sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš spre-
jema upravništvo ulice Molino pie-
colo št. 3, II. nadst. Odpri reklamacije
so prosto pošiljane.

„P. edinstvo je moč!“

Nastopilo je drugo četrtletje. Ker pa
mnogi naročniki niso storili svoje dolžnosti
niti za prvo četrtletje, jeli smo jim dolo-
prijati tirjalnice. Upravništvo.

Shod volilcev v Dekanih.

Finis coronat opus! Se shodoma v De-
kanih in Smoljanah, vršivšima se mi-
nolno nedeljo, dovršena je menda vrsta volil-
skih shodov povodom volitev volilnih mož.

O shodu v Smoljanah v tem trenutku še
nimamo poročila, o onem v Dekanih pa lahko
rečemo, da je sijajno zaključil, kar se je bilo
toli srečno zapričelo v sv. Petru v Šumi.

Gosp. državni poslanec Vekoslav
Spinčič je došel v Dekane v nedeljo po-
poludne v spremstvu podpredsednika politič-
nega društva „Edinost“, g. dra. Gustava
Gregorina ter tajnika istega društva, g.
Maksa Cotiča.

Popoludnaska služba božja je ravno kar
minula, ko smo došli v prijazne Dekane. In
kakov nam je bil vsprejem? Prisrčen, odu-
ševljen, da se krasnejšega niti nismo nadejali.
Ob uhođu v vas bil je prirejen ukusen sla-
volok, na kojem so vihrale narodne in ce-
sarske zastave, topiči so pokali, da je glasno
odmevalo po rižanski dolini, a iz stotin in
stotin grl doneli so urnebesni: Živio Spinčič!
Ob slavaloku stopili so prišleci raz voz, na
kar so bili prisrčno pozdravljeni od tamošnjih
odličnikov — med temi tudi od gosp. nad-
župana Mahniča — in od gospoda bivšega
poslanca Frana Flego, dospevskega tja-
kaj malo popred. Po dovršenem pozdravljanju
zasviralo je dekanako godbeno društvo „Istra“
cesarsko pesem, množica je anela klobuke in
ko je odzvenel slednji akord veličastvene
himne: zagrmelo je v pravem pomenu be-
sedu navdušenih živio-klicev. In hajd potem v
impozantnem sprevodu, zastavo in godbo na
čelu, v zastavami odičeno vas. Sredi vasi bil
je prirejen drug slavalok primernimi napisi.
Tudi dvorišče pred hišo g. Grižona, kjer se
je imel vršiti shod, bilo je okrašeno zasta-
vami.

Hipoma se je napolnila prostorna dvo-
rana, a polovica ljudstva je morala ostati na
dvorišču. Nizko cenjeno bilo je tu zbranih
nad 1000 mož od vseh krajev tamošnje oko-
lice. Posebno radostjo pa beležimo, da je bila
zastopana malone vsa duhovščina iz bližnjih
krajev.

Točno ob 3. uri je g. posl. Spinčič (burno
pozdravljen) pozdravil došle volilce, zahva-
livši jih na toliki udeležbi. Ta shod — rekel
je — sklicala sva jaz in tovariš mi Flego,
da vam sporočiva o svojem delovanju v de-
želnem zboru ter da ališiva najprvo vašo

sodbo o tem najinem delovanju, potem pa
vaše želje in potrebe.

Govornik je izrazil željo, da bi se tudi
ta shod vršil v lepem redu, kakor povsod
drugod, da bodo videli naši nasprotniki, da
smo bolj zreli nego oni sami, ki brez zmeš-
njave ničesar doseči ne morejo. Slednjič je
predlagal, naj se predsednikom današnjega
shoda izvoli velečastiti g. župnik-dekan Jo-
sip Kompare. Temu predlogu so zboro-
valci pritrdili soglasno in demonstrativno
ploskanje je pričelo, koli priljubljen je veleč.
gosp. dekan pri tamošnjem ljudstvu.

Vsprejemši predsedništvo izustil je gosp.
predsednik kratek govor, v katerem se je
spominjal, da smo bili ravno v tej dvorani
zbrani pred poldrugim letom. Sklicuje se na
poznani izrek sv. Jakoba pravi, da smo v
Istri lačni. Žejni in nagi, če pa trkamo na
vrata onih, ki nam gospodujejo, dobivamo
odgovor: Pojte le! Nasitite se sami, napojite
se sami in oblecite se sami.

Pojte le! nam kličejo pri županijah, ki
so v rokah nasprotnikov. Pojte le! kličejo
nam pri deželnem odboru in v deželnem
zboru — in mi smo ostali lačni, žejni in
nagi. No podemo alutar — to je dosledni
odgovor vsem našim prošnjam.

Čast in slava temu okraju, ki se je prvi
začel gibati proti takemu postopanju. Sled-
njič smo šli do samega cesarja, a ta nam ni
rekel: Le pojte! Ampak poslušal nas je in
sedaj so nas jeli poslušati tudi drugi.

Danes sta došla semkaj poslanca Spin-
čič in Flego, da boste videli, koliko sta se
trudila in da se nista zastonj trudila ter da
ni bila vsaka beseda zastonj. Ako nas niso
hoteli poslušati doma, poslušali so nas drugod.

Pozivlja torej zborovalce, naj se vedejo
mirno in trezno, kakor ljudje, ki vedo, za-
kaj so prišli.

Na poziv predsednika, spregovoril je prvi
bivši poslanec Flego nekako tako-le: Ko
ste naju izvolili pred 6 leti, naprtli ste nama
veliko nalogo. Storiť sva, kar sva mogla, ali
dosegli nismo vsega onega, kar smo pričako-
vali, ker nam tega niso dovolili naši nas-
protniki. Potegovali smo se posebno za ceste
in dokazovali, kako slabo se trosi denar. Ali
vse to ni pomagalo. Kulturni svet v Poreču
bi se moral brigati za povzdigo kmetijstva
po vsej deželi, a nimamo od istega nikake
koristi, dasi troši do 17.000 goldinarjev
na leto. Pri kulturnem svetu imajo pač mnogo
lepih knjig in delajo razne teoritične poskuse,
ali med nas ne pridejo nikdar. Vse naše pri-
toževanje glede na kulturni svet ni poma-
galo ničesar.

Istotako je s šolami. Trošili so samo za
mesta, dasi moramo plačevati vsi. Ustvarjali

notar! me ženske glave ne umejemo te pre-
modre zgodovine, in moja je pamet pobrala
iz vaših besed samo to pa tam kaj, kakor
zrno. Ne bode li vino na mojej svatbi kislo,
osladi mi usta. Ali iz srebrne kupe ne bom
ga srkala; za nas mestne deklice dobre
so tudi takele majolike. Ni lepo, da se člo-
vek gizda, kajti gizdost je pred Bogom greh.
No kdo naj pa govori o tem, to so daljni
računi!

„Ala, ala! glej jo no, Dorico!“ nasimjal
se je kapelan, „od kod tebi fin brus, da ti
je jeziček tako oster?“

„Veste kaj!“ vzklikol je Teletič, „po-
svetimo čašo; mi smo jo kupili, zakaj bi jo
ne posvetili?“

„Bene dixisti!“ (prav praviš) odvrnil je
navdušeno kapelan ter hitro nalil vina v
srebrno kupo.

„Bog poživi nastavnika!“ dvignol je so-
dec čašo pa jo izpil, a za njim kapelan.

Sedaj je bil red na Kaptoloviću.

„Dajte, Dorica, srknite!“

„Hvala, ne pijem vina.“

so laške šole, slovenskih pa ne. Mi smo jim
dokazali, da plačujemo veliko več, nego ži-
vamo; zato smo predlagali, da naj bi pre-
pustili občinam, da nam iste gradijo šole, z
našim denarjem. Ni koristilo. A ker
smo vsi hrvatski in slovenski poslanci na-
peli vse sile, jelo se je gledé šolstva obra-
čati nekoliko na bolje, izmislili so se drugo:
predložili so zakon, po katerem bi morali
plačevati od vsakega otroka po 6 kron. S
tem so hoteli doseči dvojni namen. Hoteli
so najprvo onemogočiti ljudstvu pošiljati
otroke v šolo, da bi potem zloglasna „Lega“
jela snovati šole, v koje naj bi zahajali naši
otroci. Ali, ako Bog dá, se jim ta nakana ne
posreči — ves židovski denar jim ne pomore,
kajti mi se prodati ne damo.

A kje so druge šole? Nimamo jih in
valed tega nimamo nikjer svojih ljudi; a
zahvaliti moramo le brate Slovence, ki po-
šiljajo vsaj dušnih pastirjev v našo Istro. V
poslednji čas se nas je v tem pogledu usmilil
celo bratski narod češki. (Slava mu!) A kdo
je kriv na tem popolnem nedostatku razum-
ništva med nami? Oni so krivi, ki po-
birajo naše žulje!! (Viharno odobra-
vanje).

Na vse mogoče načine so nas držali do-
sedaj v tmini, da nismo vedeli ni tega, od kod
solnce izhaja. Da pa smo se nekoliko razbi-
strili, na tem moramo zahvaliti le duhovnike.
(Slava jim!)

In tako bi vas hoteli tlačiti še danda-
nes. Naše svečenike črniijo povsod. Pravijo,
da duhovnik naj se ne meša v posvetne
stvari. Ali duhovnik mora skrbeti tudi za
telesni blagor ljudstva, kajti le v zdravem
telesu biva zdrava duša. Naši nasprotniki bi
sploh hoteli, da smo nižji in da so oni neki
višji stvor božji.

Pri nas imamo, žal, slabo gospodarstvo.
Zato treba složnosti, da si opomoremo. Nas-
protnikom je bila dolžnost skrbeti tudi za
nas, a so skrbeli le za-se! Zato si moramo
pomagati sami. Ker pa posamičnik ne more
ničesar storiti pri najbolji volji, treba da se
družimo in poskrbimo, da bomo imeli pov-
sodi zmognih ljudi. Drugače ni pomoči za nas.

Tako smo zasnovali v Pulji vinarstvo
za drugo, da pokažemo, koliko se dá sto-
riti združenimi močmi. Posamičnik ne more
dobro prodajati svojega pridelka, pomočjo
vinarske zadruge smo dosegli, da so sedaj
znana naša vina. V vsakem selu bi si morali
torej zasnovati zadruge.

V veliko škodo naši trgovini z vinom
je ponarajanje vina, oziroma prirejanje umet-
nega vina. Tu bi morala vlada poseči vmes.

A ne samo nasprotniki niso storili nič-
esar za nas, ampak tudi vlada se izgovarja,

„Ali srknite samo!“

Če že na silo moram, dajte vi prej, go-
spod notarij. Jaz bodem za vami, pa pogo-
dim vaše misli,“ odvrnila je hitro deklica.

„To velja!“ potrdili so vsi. Pil je Kap-
tolović, a za njim le malo okusila Dora.

„No kaj mislim?“ prašal je notar.

„Dá, kaj misli?“ ponovili so vsi.

„Vaše gospodstvo — ali ne srdite se
zato — vaše gospodstvo misli, da ste naj-
pametnejša glava v vsem Zagrebu.“

„Ha ha ha!“ počili so vsi v grehoten
smeh.

V tem ko so se mestna gospoda tako
veselila pri gospodarji Petru, sedela je kuma
Magda, ko po navadi, v svojej lesenaj kočii.
Bilo je lepo, jasno popoldne, pa se je starka
solnčila, kakor gašerica. Včasih je zevnola
in zevnovši prekrižala si usta, včasih je pa
odpodila kako nadležno muho.

Na trgu ni bilo nikoga, ljudje bili so
pri večernicah. Samo na dolnjih stopnicah
pred cerkvenimi vratni sedel je brkasti Miloš

da ni vedela o nas. Slab gospodar oni, ki
ne pozna svojih ljudi. No, danes imamo vsaj
svoje državne poslance in do njih stavljamo
vse svoje nade. Toda delovanja teh poslan-
cev ne smemo soditi po vsehah od danes
do jutri, saj tudi sad ne dozori v enem
dnevu. Ako ne bomo mi uživali sadu, pa
ga bodo uživali naši potomci. Posebno po-
trebno je, da se shajamo pogosto, kajti složni
moramo biti, ako hočemo, da bodo p o v s o d i
računali z nami. (Živio!) (Dalje prih.)

Politiške vesti.

Shod volilcev v Smoljanah. Minolo
nedeljo se je vršil shod volilcev v Smoljanah.
Sklicatelj shoda je bil posl. dr. M. Laginja.
Vlado je zastopal okrajni tajnik Dolinar,
predsedoval je posestnik Persid. Shoda se je
udeležilo do 600 oseb. Prvi je govoril g. dr.
Laginja o delovanju v državnem in deželnem
zboru. Za Laginjo je govoril bivši poslanec
Mate Mandić o dogodkih v deželnem zboru
in o položaju v Istri sploh. Seljak Marič
je pa govoril o agitaciji naših nasprotnikov
z denarjem, naglasivši, da so njemu
samo mu ponudili 500 gl. Slednjič je
govoril dr. Zucan o predstojeh volitvah,
priporočaje zborovalcem, naj volijo složno in
naj se ne dajo slepiti. Vsi govori so bili
vsprejeti navdušeno. Vsprejetih je bilo tudi
več resolucij. Na shod je bil prišel tudi neki
Malus iz Pulja, hoté kaliti mir prav po ne-
potrebem. Mož se ima zahvaliti le orožni-
kom, da se mu ni pripetilo kaj neprijetnega.

Različne vesti.

Volilno gibanje. Minole sobota so bile
volitve volilnih mož v Dolini in je naša
stanka zmagala soglasno. Včeraj so bile vo-
litve v Tinjanu in je bilo oddanih 198
glasov za našo stranko. Nasprotnikov ni bilo.
Tudi v Kastvu so pričele volitve včeraj
in so volilci glasovali kompaktno za našo
listo. O nasprotnikih ni bilo glasu. — V
Oprtlju smo minole sobota propali za 8
glasov, ali ne vprašajte nas, kako se je vr-
šila volitev. Kakor nam zatrjuje deputacija,
došla danes v Trst, da se pritoži pri namest-
niku in da uložil rekurz proti volitvi, imeli
so naši na voliču večino do 30 glasov, ali
ko je videla komisija, da stoji stvar slabe
za italijansko stranko, jela je kar jednostavno
odklanjati naše volilce. To je tista stara in
znana praksa italijanskih komisij. Še hujše
krivice so se godile v Vižnadi, kjer je
bil volilnim možem izvoljen človek, ki niti
volilec ni. Tudi proti tej volitvi se je
uložil rekurz. Mi računamo zagotovo, da se

Radak, a tik njega ležala je verna mu pu-
ška. Ta čas ni se bavil junaškim poslom.
Obiral je nožem tolasto rebro ter je sem ter
tje ugrizol v kolač iz Magdine peči. Pri
tem mu je bilo mari, kaj okrog njega biva.

Naposled zagrmelo so orglje. Ljudstvo
je jelo izhajati iz cerkve. Izstopili sti že
prej Freyevka in Šafranička. Prišel je tudi
dolgona Jurij Gurec.

„No!“ začela je Freyeka ter se usta-
vila ravno pred Magdino kočii, „kume Jurče,
vaš bi slavni magistrat vendar enkrat lahke
popravl tale steber.“ Pri tem pokazala je
zebljarka na nizak, širok kamenit steber
pred cerkvijo, ki je že na pol razrušen bil in
je trava po njem rasla.

„Bi!“ odvrnil je hladnokrvno mestni
bobnar in bežgal po žepih svoje suknje.

„Pa zakaj ga slavni magistrat ne po-
pravi? Zakaj?“ prašala je Šafranička, ne-
kako kimaje glavjo.

„To ve najboljšje slavni magistrat,“ od-
vrnil je Gurec.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Zlatarjevo zlato.

Zgodovinska pripoved XVI. veka.

Spisal A. Šeneš.

VII.

„Revera!“ (Zares.) pregovoril je kape-
lan, ter se ozri na gospoda Krupića, ki je
ponosno smeje se opazal svoje delo, „revera“
to je pravi „poculum charitatis“, ali čašica
ljubezni, in radeče ustne velemogočne gospice
Anke Erdšdove oslade se ne malo, srčé
iz tega srebrnega cveta zlate ambrozija.“

„Ali se ne oslade tudi vam, devica Dora,
nstinice zlatoj kapljicoj iz srebrne kupe, ko
vas pozove bog Hymen v svoj hram, a da
govorim jasnejše, ko se omožite?“ obrnil se
je rusi notar skozi sladki vinski posmeh k
zlatarjevoj hčeri.

Deklica je prebledela, kakor da se je
čena spomnila, ali hitro se je razbistrila ter
živahno odrezala Kaptoloviću:

„Oprosti mi vaše gospodstvo, gospod

uničiti te dve volitvi. — Včeraj se je pričela volitev v Pomjano in se dovrši danes.

Laško-židovska surovost. V poslednji številki smo že povedali, da je mestna delegacija soglasno sklenila predložiti mestnemu svetu, naj podari bédnikom v Ljub. iz občinske blagajne podporo. Delegacija stavi konkretni predlog za svoto 1500 kron. Ta ukrep je vsekakor plemenit in ne pade nam na um, da bi hoteli kritikovati razmerno nizko svoto 750 gl., kajti predobro poznamo žalostno stanje naših občinskih financ. V strašni nesreči, ki je zadela belo Ljubljano, dobro je došla i najneznatnejša svotica; osvedočeni smo, da bédni naši bratje vsprejmo hvaležnim srcem vsak, še tako majhen dar. Toda dar mora prihajati iz sočutnega srca, kajti v takih elementarnih nesrečah smo si bratje vsi, brezizjemno, naj je že nesreča zadela Laha, Nemca, Ogra, Kitajca ali Turka. Kdor pa priskoči bédnemu svojemu sobratu v pomoč le „zaradi lepšega“ in mu že vnaprej očita darilo, šklicuje se na svojo „velikodušnost“, ki ga je določila pomagati svojemu nasprotniku, ta je vse drugo nego plemenit, ta je podla, surova duša! In dar iz take roke, pomoč pod takimi pogoji, je grenka, da bi bil človek kljub svoji nesreči menda zadovoljnejši, ako se mu niti ne ponuja! Ni ga bilo človeka v širni naši Avstriji, v katerem ne bi bila popolnoma zamrla narodna strast in nasprotstvo v očigled grozni katastrofi, ki je zadela našo slovensko domovino in nje stolnico, le židovski „Il Piccolo“, to glasilo tržaških „liberalcev“, (!) ne mere mirovati niti v tako svečanem, resnobnem trenutku! Ta surova duša mora celo v tej strašni nesreči bruhati svoj smrad in blato na — Slovane.

V svoji številki z minole nedelje piše namreč ta brez značajni list ozirom na omenjeni ukrep mestne delegacije to-le:

„Charitas. Nesreča, ki je zadela mesto Ljubljansko, došla je do take meje, da mora vzbuditi sočutno zanimanje vsake blage duše. (O, ironija! Stavec.) O Ljubljani, tem gnezdju Slovanov in središču širitve propagande, ki je nevarna našemu narodnemu miru, se mi gotovo ne moremo pohvaliti; iz Ljubljane je izšla iskra, ki je povzročila požar narodnega boja v Istri in po naši okolici. Toda mesto, kakoršno je Tržaško, ki ima vzvišene tradicije človekoljubja, more za trenotek vse to pozabiti, v očigled veliki nesreči, a le s tem pogojem, da se zopet spomni na vse to, kadar mine žalostni čas. — Mestna delegacija, nadahnjena jedino le čustvom človečnosti, sklenila je soglasno, da predloži mestnemu svetu, naj podari 1500 kron v podporo po potresu v Ljubljani poškodovanih.“

Na županstvu Ljubljanskem je leželo, da-li vsprejme tak milodar, o katerem ima svoječasno pričakovati grenkega očitjanja.

Toda „Il Piccolo“ ni še dovolj na tej surovi izjavi, katero mera obsojati vsak rahločuten človek, bodisi katerekoli narodnosti. V včerajšnji številki je priobčil tendenciozen dopis iz Ljubljane, iz katerega je videti jasna nakana: odvrnati ljudstvo od milodarov za Ljubljano! S plemenito zlobnostjo pravi dotični, menda kironosni dopisnik, da si je žel ogledat Ljubljano, toda v veliko svoje presenečenje se je osvedočil, da potres ni povzročil take škode, kakor jo opisujejo iz Ljubljane prišedša poročila. Vse iz Ljubljane prihajajoče vesti o potresu da so strašno pretirane!! Dotični dopisnik pripoveduje tudi, da je bil v kavarni „Karovano“ (???) kjer so ljudje igrali, vpili in razgrajali (!), torej niso nič kaj mislili na potres. —

Ako so take izjave sad one razupite „avite culture“, potem se le čudimo, kako se v „prosvetljenem“ XIX. veku v sredi omikanih narodov vzdržuje taka duševna surovost! Fej te bodi!

Točna poročevalca. „Il Mattino“ je prinesel „točno“ poročilo iz Ljubljane, v katerem je zmešan poročevalec postavil škofovsko palačo poleg deželnega predsedništva! Kaj takega niti potres ni mogel storiti, — kajti te dve poslopji sti oddaljeni gotovo tako daleč jedna od druge, kakor je n. pr. v Trstu velika vojašnica od magistrata. — „Il Piccolo“ „posebni poročevalec“ se je zaletel v Ljubljani v neko kavarno. To učeno

revše je videlo napis „kavarna“ in iz tega skovalo takoj „caffé Karovano“! To so vam „zanosljivci“ modrijani!

O „nedolžni šali“. ki si jo je dovolil neki Lipsitz se znamenjem svetega križa, poročajo nam iz Barkovljah:

V Barkovljah se je pripetil na veliki četrtak nastopni dogodek, baš ko se je po obredu naše katoliške Cerkve vršila procesija Krista Odrašenika.

Neki Pavel Lipsitz iz Kestelja na Ogrskem, ki je magazinér pri tukajšnji tiskarni z vinom Gara & Blan, priredil si je križ ter je pripel na istega sliko iz papirja, predstavljajočo Odrašenika. Obesivši to razpelo v sredi magazina ter zapalivši na vsaki strani po jedno svečo, jel je streljati vanje iz Flaubertove male puške, rekši: „Evo, sedaj hočem jaz ubiti Jezusa!“ A ko mu je zmanjkalo patronov, jel je metati kamenje na razpelo.

Ta grdi čin je dovršil brezbožnik v pričo 7 delavcev kristijanov. Ti so bili seveda razjarjeni, ker so morali gledati ta grdi prizor, ali storiti niso smeli ničesar, ker je bil Lipsitz njih predpostavljani, pač pa so pripovedovali o tem v svojih družinah. Glas o tem dogodku se je seveda kmalu razširil po Barkovljah in ogorčenje je postalo obče.

Doznavši o tem brezbožnem činu, prijavil je tukajšnji veleč. & župnik stvar žandarmeriji. Uverši se o resničnosti ter zaslišavši priče je orožništvo minoli torek odgnalo Lipsicha v zapor.

Pripomniti mi je še, da si je ljudstvo minolo nedeljo nastavši potres tolmačilo kot posledico opisanemu brezbožnemu činu.

Družba sv. Cirila in Metoda javlja slovenskemu svetu bitko svojo izgubo. Udružbinega vodstva, g. Matej Močnik, se je po noči 15. aprila preselil v boljšo domovino. Pokojnik je bil od začetka v družbinem odboru. Svojim krščanstvu prešinjnim, domoljubnim nazorovanjem in svojim blagodejnim vplivom je jako veliko k temu pripomogel, da se je ves čas in med vsemi vodstveni udi tudi v burnih dobah ohranila neizkaljena in stroga edinost; ona edinost, ki je naši družbi najbolj utrdila med narohom tisto naklonjenost, s koje nas tako do brotno odlikuje vse Slovenstvo širom naše domovine. — Hvaležnimi čutili do moža tako krščanskega in tako narodnega prepričanja, torej izrekamo nanos to željo in to prošnjo, da naj bi slovenski narod ohranil Mateja Močnika v trajnem spominu; mili Bog pa mu vsodil onstran groba nebeško veselje.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti nabralo se je v pušici nabralnici v gostilni „pri zlati kroni“ g. Frana Kravosa 3 gl. 86 nč.

Potres v Ljubljani. Dne 21. t. m. došla je iz Ljubljane ta-le brzjavka: Sinoč ob 6. uri 40 min. pojavil se je zopet močan sunek, po noči pa se je zemlja dvakrat lahko stresla. Novi sunki povzročili so nev strah med zbeganim ljudstvom. — Prav iz srca želimo, da bi že vendar jedenkrat prestale večno vznemirjanja v bédni Ljubljani.

Pomoč Ljubljani. Državna podpora 25.000 gl. došla je v Ljubljano dne 20. t. m. Izdatnejšo svoto daroval je v podporo bédnikom v Ljubljani nadvojvoda Ljudovit Viktor, istetako Rotšildova banka na Dunaju. — Borsna deputacija tržaška odposlala je že dne 19. t. m. županstvu v Ljubljani svoto 500 gl.: temu znesku je dodal predsednik tržaške trgovinske zbornice bar. Reinelt še 500 gl.

Za Ljubljancane! Mehanično gledališče na zemljišču (fondo) Ralli priredi nočoj ob 8. uri posebno predstavo na korist Ljubljancanom. Vstopnina je za prvo mesto 50 nč., za drugo 20 in za tretje 10 nč. Pri blagajni bode nadzoroval poseben redarstveni uradnik. Ves dohodek je namenjen Ljubljancanom.

Poznanje vredno! S Proseka nam poročajo, da se je med tamošnjimi vaščani po inicijativi g. J. Balanča nabrala svota 124 gl. 55 nč. za bédne Ljubljancane. To svoto so takoj odpotali županstvu v Ljubljani. Vaščanom se je pri nabiranju bralo na licu, kakó sočutijo nesrečo svojih sobratov; reči se sme, da so se s solzami v očeh odzvali pozivu tamošnjih rodoljubov.

Koncert v „Slovanski čitalnici“ minole sobote na korist ljubljanskim revežem vspel je sijajno v moralnem pogledu, a še sijajneše

v materialnem: čistega prihoda je bilo 1100 kron, koje svoto je danes odbor čitalnice odpotal županu ljubljanskemu. Poročilo o veselici prinesemo v današnjem večernem izdanju.

Za Ljubljancane! „Bratno društvo“ pri sv. Ivanu priredi v nedeljo dne 28. t. m. veselico, koje čisti dohodek je namenjen bédnim Ljubljancanom. K tej veselici bodo morali plačati vstopnino vsi brez izjeme: tudi odborniki in vsi sodelujoči člani, pri čemer se seveda radodarnosti ne bodo stavlale meje. Veselica se prične po blagoslovu ob 5. uri popoldne. Program priobčimo prihodnjic.

Vabilo k rednemu občenemu zboru podp. učit. društva v dan 2. maja t. l. ob 10. uri predp. v Sežani. Dnevni red: 1. O vprašanjih v ljudski šoli sploh. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev pregledovalcev računov. 5. Volitev novega odbora. 6. Raznosterosti. Odbor.

Občni zbor „Delavskega podpornega društva“ bode dne 5. maja.

Volileki shod. Člani „Del. podp. društva“ se pozivljajo na shod, ki bode dne 24. t. m. ob 8 uri zvečer v društvenih prostorih, da se pogovorimo nekoliko o sestavi novega odbora.

I. Besednjak, načelnik nadzornikov.

Nesreča. Iz Pomjana nam pišejo: Tri in polletni sinček Matije Umerja pri Rojcih je pal raz neki 1 m. visok zid ter obležal mrtev na lici mesta. Žalost roditeljev je neopisljiva, kajti ponesrečeni deček je bil jedinec in ljubljeneec vse družine, ki ga je čuvala liki zenico v svojem očesu. Nesreča nikoli ne počiva.

Ubegli prisiljenoci. Iz Ljubljanske prisilne delavnice pobegla sta po noči na 10. t. m. 20letni Josip Sabadin iz Pomjana in 26letni Josip Tavčar iz Komenskega okraja.

Policijske. Po noči na 18. t. m. ukradli so neznani tatovi iz gostilne „Ferdinandum“ pri „Lovcu“ 11 stolov, vrednih 16 gl. 50 nč. — Organi polic. komisarijata v ulici Scussa so zaprli 37letnega Antona F., ker je na sumu, da je ukradel svojemu drugu v Stranšljevici tiakarni žepno uro. — 25letni težak Ivan Borčič iz Gorice se je vrnil v Trst, dasi je bil že izgnan od tu. Stražarji so ga zasačili ter ga odpravili v zapor.

Koledar. Danes (23.): Vojteh, (Adalbert) škof. Jutri (24.): Jurij, muč.; Bona, mučenica. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 6. uri 52 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 11 stop., ob 2. uri pop. 16.5 stop. C. **Loterijske številke,** izžrebane 20. t. m.

Dunaj	43, 16, 47, 27, 67.
Gradec	21, 28, 1, 63, 4.
Temešvar	21, 31, 10, 23, 3.
Inomost	23, 38, 17, 12, 39.

Književnost. „Zakaj? — Zato!“ Zbirka pravljic, pripovedek in legend za šolo in dom. Nabral in izdal Anton Brezovnik, učitelj. V Ljubljani 1894. Založil Janez Giontini; tiskal R. Milč. Str. 102 v mali VIII. Cena trdo vezanej knjižici 30 nč., po pošti 33 nč. — Ta zbirka obsega 71 kratkočasnih in poučnih pravljic, ki javljajo, kako si ljudska domišljija raznovrstno tolmači zgodovinske ali prirodne prikazni, živalska ali rastlinska svojstva itd. Zbirka ima resnih in šaljevih, pobožnih in posvetnih pravljic, toda iz vseh kaže se

vzvišeni nauk, da „Bog dobro plačuje in hudo kaznuje“. — Priporočamo to knjigo tem rajše našim rojakom, ker je prikladna za vsak stan, vsak spol, vsako starost. —

Pomladni glasi posvečeni slovenski mladini. Uredil in založil Frančišek Finžgar. V. Zvezek. V Ljubljani 1895. Tiskala „Katoliška tiskarna“. Str. 144 v mali VIII. — Ta zvezek prinaša sestavke v prozi: „Sveti Hieronim“. — „Božja roka“. — „Gospod Lovro“. — „Materin pogled“. — „Pesmi: „Naročilo“. — „Ave Marija“. — „Dobre volje“. — „Nazaretska cvetlica“. — „Najlepša stvar“. — „Listi“, ter igrokaz v treh dejanjih „Indijski siroti“.

Najnovejšo vesti.

Dunaj 21. Shod strajknjocih opekarjev, kojega se je udeležilo 2000 oseb, je sklenil nadaljevati štrajk. Mir se ni kalil v obsejzu strajka.

Dunaj 22. Danes so imeli mizarji svoj shod v okraju Favoriten. Ker je jeden govornik hujskavalno govoril proti vladi, razpustil je vladni zastopnik zborovanje.

Dunaj 22. Danes je umrl bivši deželni maršal nižjeavstrijski, knez Colorado-Mansfeld.

Dunaj 21. Pri volitvi odbora pomočnikov gremija trgovcev zmagali so kričanski socijalisti proti socijalnim demokratom. Po volitvi je navstal pretep med obema strankama, pri čemer je bilo ranjenih več oseb. 12 oseb so zaprli.

Belgrad 22. Krona je imenovala člani skupščine 36 naprednjakov, 30 liberalcev, 1 radikalca. Približno bode sestavljena skupščina iz 190 naprednjakov in 40 liberalcev, ostali so radikali, ali pa taki, o katerih se ne ve, kateri stranki pripadajo.

Trgovinske brzjavke.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7.25 - 7.90 Pšenica za spomlad 1895 7.38 do 7.42 Oves za spomlad 6.12 - 6.15 Ri za spomlad 5.94 - 5.97. Koruza za maj-juni 6.44 - 6.45, za juli-avgust 6.70 - 6.73. Pšenica nova od 78 kil. f. 7.25 - 7.30, od 80 kil. f. 7.30 - 7.35, od 80 kil. f. 7.35 - 7.40, od 81 kil. f. 7.40 - 7.45, od 82 kil. for. 7.45 - 7.50. Jedem 6.65 - 8.10; prosa 6.20 - 6.30, rž nova 5.90 - 6.00. Pšenica: Male ponudbe, povpraševanje dobro. Prodalo se je 40000 mt. st., cene 5 nč., dražje v Trstu; deževno.

Praga. Nerafinirani sladkor za april f. 19.17 nova letina 12.70, malo boljše.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpolijatelj prosej f. 28 - 28.25. April sept. f. 28.50 - 28.75 Concassé 23. —, Četvrtini 30. —, V glavah (sodih) 30-35.

Havre. Kava Santos good average za april 91. —, za juli 92.50.

Hamburg. Santos good average za maj 75.50 september 74-75 december 72. —

Dunajska borska 22. aprila 1895

	danes	predvčeraj
Državni dolg v papirju	101.65	101.70
„v srebru	101.70	101.80
Avstrijska renta v zlatu	124.05	123.75
„v krouah	101.55	101.55
Kreditne akcije	399	395. —
London 10 let.	132.60	133.95
Napoleoni	9.73	9.72
200 mark	11.96	11.95
100 italj. lir	46.05	46.97 1/2

Izvirno: o. kr. izj. priv.

Škropilnice proti peronospori

inženirja Živica,

katero se uspešno uporablja vseh vrstnih pridelkih, trpečnosti, lahke uporabe za vsake reje trt itd. predeja, da si so mnogi zboljane, vendar po desetletnih izkušnjah.

Živic i družb. v Trstu

Cenike odpolijajo na zahtevanje franco.

Na vse o. kr. poštne urade pošiljajo popolne škropilnice franco, proti povzetju 10 gl.

Izdelujejo tudi stroje za praljenje z žepnom, neprestano delujoče stiskalnice itd.

+

Podpisani naznanjamo ostali rodbini, prijateljem in znancem žalostno sporočilo, da je Božji Previdnosti dopadlo našo preljubljeno sestro, gospodično

Rozalijo Emilijo Fabijani-jevo

poroj. 4. septembra 1873. po daljši bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, danes zjutraj ob 9. uri v boljše življenje poklicati.

Pogreb bode v torek dne 23. aprila ob 10. uri predp. iz hiše žalosti v Lokvi št. 78.

Bodi ljubljena sestra priporočena v pobožno molitev vsem znancem.

V Lokvi, dne 21. aprila 1895.

Marija Fabiani	Marija vd. Pakiz	} sestri.	Ivan Fabiani
teta.	Kristina		brat.